Dosarul nr.2i-57/1/2019 (Nr.PIGD 2-19157746-09-2i-04122024-1)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

18 iunie 2026 mun.Bălți

Judecătoria Bălți sediul Central

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Marina Tilipeț
Grefier Corina Odajiu

în sediul instanței, în ședință publică, a examinat cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat, intervenient accesoriu lichidatorul SRL ”Dimconsauto”, Mamaliga Vitalie, privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL ”Dimconsauto” în persoana lui Fareniuc Eduard și Coștei Dumitru, -

a c o n s t a t a t:

La 04 octombrie 2019 creditorul SRL ”Climco-Agrogrup” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere introductivă, solicitând intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”Dimconsauto”, din motivul incapacității acestuia de a-și onora obligațiile de plată a datoriilor față de creditor.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul central din 05 decembrie 2019 s-a hotărât:

„Se constată insolvabilitatea debitorului SRL ”Dimconsauto” cu sediul mun.Bălți str. Victoriei 57, c/f 1013607003122.

Se intentează procedura simplificată a falimentului față de SRL ”Dimconsauto” cu sediul mun.Bălți str.Victoriei 57, c/f 1013607003122. Se ridică dreptul de administrare al debitorului. Se desemnează în calitate de lichidator al SRL ”Dimconsauto”, administratorul autorizat Mamaliga Vitalii, cu atribuțiile în conformitate cu criteriile aprobate de Legea insolvabilității.

A notifica de către lichidator creditorii, în conformitate cu prevederile art.134 din Legea insolvabilității, privind intentarea procedurii de insolvabilitate și intrării debitorului în procedura falimentului simplificat.

Se stabilește termenul de 45 zile de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor din momentul emiterii prezentei hotărâri – 19 ianuarie 2019, inclusiv, în vederea întocmirii tabelului definitiv.

Se solicită creditorilor garantați de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept preferențial.

Se stabilește termenul de verificare a creanțelor, de întocmire și de comunicare a tabelului definitiv, până la data de 03 februarie 2020.

Se fixează ședința de validare a creanțelor pentru data de 26 februarie 2020 ora 10:30.

Se mențin măsurile de asigurare aplicate prin încheierea din 07 octombrie 2019”.

La data de **04 decembrie 2024** Serviciul Fiscal de Stat a înaintat cerere privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ai debitorului insolvabil SRL „Dimconsauto”, **în persoana lui Farenciuc Eduard, director/fondator și Coștei Dumitru, ex directorul/ex-fondatorul,** solicitând:

- a atrage la răspundere patrimonială subsidiară membrii organului de conducere al debitorului SRL ”Dimconsauto”, în procedura falimentului în persoana directorului/fondatorului Fareniuc Eduard Vitalii, IDNP*****, cu domiciliul în orașul ***** și a ex-directorului/fondatorului SRL ”Dimconsauto”, Coștei Dumitru Vladimir, IDNP *****, cu domiciliul în rnul *****;

- a încasa, în mod solidar, de la Fareniuc Eduard Vitalii, IDNP*****, cu domiciliul în orașul ***** și de la Coștei Dumitru Vladimir, IDNP *****, cu domiciliul în rnul *****, în contul masei debitoare a SRL ”Dimconsauto”, a creanței validate și nestinse a Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 79.601.376,78 lei, constituită din creanțe chirografare de rangul III (plăți de bază) 28.808.502,78 lei și creanțe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere, amenzi) 50.792.874,00 lei.

În susținerea cererii a menționat faptul că prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central, din 5 decembrie 2019, pronunțată în dosarul nr. 2i-57/2019, a fost constatată insolvabilitatea SRL ”Dimconsauto”, IDNO 1013607003122, fiind intentată procedura simplificată a falimentului, iar în calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Mamaliga Vitalii.

A indicat faptul că, în cadrul ședinței de validare a creanțelor au fost validate creanțele Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 79.601.376,78 lei, dintre care 28.808.502,78 lei, creanță chirografară de rangul III și 50.792.874 lei – creanță chirografară de rangul VI, stabilite în baza Deciziei asupra cazului de încălcare a legislației nr. 216/212 din 25 februarie 2020.

Reclamantul a susținut că debitorul nu dispune de masă debitoare și nici de alte mijloace bănești suficiente pentru stingerea creanțelor, motiv pentru care a solicitat antrenarea răspunderii membrilor organelor sale de conducere.

Serviciul Fiscal de Stat a menționat că, potrivit datelor Sistemului Informațional Automatizat al autorității fiscale, funcția de director al SRL ”Dimconsauto”, începând cu 15 decembrie 2014 și până la intentarea procesului de insolvabilitate, a fost exercitată de Fareniuc Eduard, acesta având și calitatea de fondator al societății, iar Coștei Dumitru, a deținut funcția de director și calitatea de fondator în perioada 18 decembrie 2013 – 15 decembrie 2014.

S-a făcut referire în cerere la art. 7 din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi în partea ce privește obligația administratorului, în cazul încetării activității, de a transmite în arhiva de stat documentele care fac parte din Fondul Arhivistic al Republicii Moldova și documentele privind personalul scriptic.

Totodată, au fost invocate prevederile art. 27 alin. (3) din Legea insolvabilității, potrivit cărora debitorul este obligat să transmită administratorului provizoriu, în cel mult trei zile lucrătoare de la cerere, informațiile solicitate cu privire la activitatea și patrimoniul său, precum și documentele activității economice și cele de evidență contabilă.

Prin raportare la art. 27 alin. (4) din aceeași lege, s-a menționat că neprezentarea informațiilor și documentelor de către membrii organelor de conducere poate antrena răspunderea patrimonială subsidiară și/sau răspunderea penală ori contravențională, administratorului provizoriu revenindu-i sarcina de a reconstitui, în măsura posibilităților, informațiile și documentele, cu încasarea cheltuielilor de la persoanele culpabile.

Cererea conține și referiri la art. 8 alin. (2) lit. c), e) și j) din Codul fiscal, potrivit cărora contribuabilul este obligat să țină contabilitatea potrivit legislației, să întocmească și să prezinte dările de seamă fiscale, să asigure integritatea documentelor de evidență, să achite la timp și integral impozitele și taxele și să execute deciziile organelor cu atribuții de administrare fiscală.

A fost invocată și obligația contribuabilului, în caz de control fiscal, de a prezenta la prima cerere documentele de evidență, dările de seamă fiscale și alte documente și informații privind activitatea de întreprinzător, calcularea și achitarea impozitelor și taxelor, precum și de a asigura accesul la sistemul electronic de contabilitate.

Prin referire la art. 72 alin. (4) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135/2007, s-a arătat că administratorul este obligat să asigure ținerea contabilității societății și a registrelor prevăzute de lege și de actul de constituire și să informeze asociații cu privire la starea societății și gestiunea acesteia.

De asemenea, s-a invocat că, potrivit art. 44 din Legea contabilității nr. 113/2007 și art. 34 din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287/2017, persoanele vinovate de încălcarea legislației contabile poartă răspundere disciplinară, civilă, contravențională și/sau penală, după caz.

În dezvoltarea temeiului prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, reclamantul a susținut că prin ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii și prin contribuirea la dispariția documentelor contabile și a documentelor de constituire se înțeleg faptele ilicite prin care sunt încălcate reglementările imperative ale legislației contabile, indiferent dacă acestea constituie infracțiuni, contravenții sau delicte civile.

În fapt, SRL „Dimconsauto” a fost supusă unui control fiscal prin metoda verificării totale. În urma controlului a fost întocmit actul de control nr. 5-696404, prelungit pe formularele nr. 5-696405, nr. 3-565092 și nr. 1-843256, din 20 februarie 2020.

Potrivit actului de control, au fost constatate următoarele încălcări:

- lipsa evidenței contabile pentru perioada 01 ianuarie 2014 – 05 decembrie 2019;
- estimarea venitului impozabil din activitatea operațională pentru perioada fiscală A/2014 în sumă de 150.000 lei;
- eschivarea de la calcularea și plata impozitului pe venit din activitatea operațională în sumă de 4.500 lei;
- neachitarea impozitului pe venit din activitatea operațională pentru perioada fiscală A/2014 în sumă de 4.500 lei până la data finalizării controlului, termenul de achitare indicat fiind 30 aprilie 2014;
- neprezentarea Dării de seamă privind impozitul pe venitul din activitatea operațională pentru perioada fiscală A/2014;
- estimarea venitului impozabil pentru A/2014 în sumă de 39.290.657 lei și, respectiv, eschivarea de la calcularea și plata impozitului pe venit în sumă de 5.893.599 lei;
- neprezentarea Declarației privind impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător pentru perioadele fiscale A/2014–A/2018;
- diminuarea impozitului pe venit reținut la sursa de plată în sumă totală de 1.406.8.57 lei, inclusiv pentru L/04/2014 – 198.128 lei, L/05/2014 – 407.861 lei, L/06/2014 – 390.095 lei, L/07/2014 – 196.408 lei și L/08/2014 – 214.365 lei;
- eschivarea de la calcularea și plata impozitului pe venit reținut la sursa de plată în sumă totală de 1.603.901 lei, inclusiv pentru L/09/2014 – 533.816 lei, L/10/2014 – 560.412 lei și L/11/2014 – 509.673 lei;
- neachitarea impozitului pe venit reținut la sursa de plată la buget cel târziu la data stabilită pentru prezentarea dării de seamă;
- prezentarea Dării de seamă privind suma venitului achitat și impozitul pe venit reținut din acesta, forma IRV 14, pentru perioadele fiscale L/04/2014–L/08/2014, cu date neveridice;

- neprezentarea Notei de informare privind salariul și alte plăți efectuate de patron în folosul angajaților, precum și plățile achitate rezidenților din alte surse de venit decât salariul și impozitul pe venit reținut din aceste plăți, forma IALS 14, pentru perioada fiscală A/2014;
- eschivarea de la calcularea și plata TVA pentru perioada fiscală L/12/2014 în sumă de 19.929.2
- 10 lei;
- neachitarea TVA la buget cel târziu la data stabilită pentru prezentarea declarației;
- prezentarea Declarației privind TVA pentru perioadele fiscale L/05/2014–L/10/2014 cu date neveridice;
- neprezentarea Declarației privind TVA pentru perioada fiscală L/11/2014;
- eschivarea de la calcularea și plata taxei pentru amenajarea teritoriului în sumă totală de 325 lei, inclusiv pentru T/IV/2014 – 25 lei, T/01/2015–T/04/2015 – 100 lei, T/01/2016–T/04/2016 – 100 lei și T/01/2017–T/04/2017 – 100 lei;
- neachitarea taxei pentru amenajarea teritoriului la buget cel târziu la data stabilită pentru prezentarea dării de seamă;
- diminuarea contribuțiilor de asigurări sociale obligatorii datorate de angajator, în cotă de 23%, pentru perioada fiscală T/02/2014, în sumă de 322 lei;
- diminuarea contribuțiilor individuale de asigurări sociale de stat pentru perioada fiscală T/02/2014 în sumă totală de 84 lei;
- neprezentarea Declarației privind calcularea și utilizarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat pentru perioada T/01/2014–T/04/2014 și L/01/2015–L/12/2017;
- diminuarea primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru perioada fiscală T/02/2014 în sumă de 112 lei;
- neprezentarea raportului privind calcularea primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru T/02/2014;
- încălcarea prevederilor art. 10 pct. 5 din Legea nr. 845-XII din 03 ianuarie 1992.

Controlul fiscal prin metoda verificării totale a vizat perioada de activitate 01 ianuarie 2014 – 05 decembrie 2019.

În baza rezultatelor controlului a fost emisă Decizia nr. 216/212 din 25 februarie 2020 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale de către SRL „Dimconsauto", prin care s-a dispus încasarea la buget a impozitelor, taxelor, majorărilor de întârziere și amenzilor în sumă totală de 79.601.376,78 lei.

Potrivit actului de control nr. 5-696404 din 20 februarie 2020, prelungit pe formularele nr. 5-696405, nr. 3-565092 și nr. 1-843256, SRL „Dimconsauto" a fost înregistrată în calitate de subiect al impunerii cu TVA prin certificatul nr. 5200668 din 01 aprilie 2014.

Conform Declarațiilor privind TVA, societatea a declarat, pentru perioadele fiscale L/04/2014–L/10/2014, livrări de mărfuri impozabile, după cum urmează: livrări impozabile la cota standard în sumă de 233.192.544,22 lei, cu calcularea TVA în sumă de 46.638.508,39 lei; livrări impozabile la cota redusă în sumă de 47.972.180,09 lei, cu calcularea TVA în sumă de 3.837.774,89 lei; livrări scutite de TVA cu drept de deducere în sumă de 167.050,37 lei.

În temeiul art. 102 din Codul fiscal, pentru perioada indicată a fost dedusă TVA aferentă procurărilor în sumă de 52.599.273,15 lei. Potrivit cererii, suma TVA spre deducere pentru perioada verificată constituia 2.122.989,87 lei.

În cadrul controlului, TVA pentru perioada 01 aprilie 2014 – 31 decembrie 2014 a fost estimată prin studierea extraselor din Sistemul Informațional Automatizat al Serviciului Fiscal de

Stat privind procurările și livrările, precum și a informațiilor prezentate de instituțiile financiare referitoare la rulajul mijloacelor bănești prin conturile bancare.

În urma verificărilor s-a constatat declararea incorectă a volumului total al livrărilor în sumă de 2.310.495 lei, inclusiv L/05/2014 – 150.000 lei, L/06/2014 – 161.701 lei, L/07/2014 – 723.599 lei, L/08/2014 – 844.464 lei, L/09/2014 – 328.600 lei și L/10/2014 – 101.231 lei.

De asemenea, s-a constatat prezentarea Declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/05/2014–L/10/2014 cu date neveridice, fără apariția unei obligații suplimentare la buget.

Totodată, au fost constatate nedeclararea livrărilor pentru perioadele fiscale L/11/2014–L/12/2014 în sumă totală de 129.908.701 lei și, respectiv, TVA în sumă de 24.050.803 lei, precum și nedeclararea TVA aferentă procurărilor pentru perioadele fiscale L/11/2014–L/12/2014 în sumă de 1.722.928 lei.

Pentru perioada fiscală L/11/2014 nu a fost prezentată Declarația privind TVA.

Potrivit constatărilor organului fiscal, la data de 19 decembrie 2014 contribuabilul a fost anulat ca subiect impozabil cu TVA, având obligația de a prezenta Declarația privind TVA pentru perioada fiscală L/12/2014.

Conform informației privind tranzacțiile efectuate, livrările și procurările pe facturile fiscale, forma DTEST&PROCF, pentru perioada fiscală L/12/2014, potrivit informațiilor provenite de la contra părți, suma livrărilor efectuate constituia 111.175.891 lei, TVA aferentă – 21.115.274 lei, iar TVA pasibilă deducerii aferentă facturilor fiscale – 631.925 lei.

Entitatea nu a prezentat Declarația privind TVA pentru perioada fiscală L/12/2014, ceea ce, potrivit actului de control, a determinat eschivarea de la calcularea și plata TVA în sumă de 19.929. 209 lei.

Ca urmare a încălcărilor constatate pentru perioada 01 ianuarie 2014 – 05 decembrie 2019, organul fiscal a reținut, între altele, eschivarea de la calcularea și plata TVA pentru perioada fiscală L/12/2014 în sumă de 19.929.209 lei, neachitarea TVA la buget în termenul stabilit pentru prezentarea declarației, prezentarea Declarațiilor privind TVA pentru perioadele L/05/2014–L/10/2014 cu date neveridice, fără apariția obligației suplimentare la buget, precum și neprezentarea Declarației privind TVA pentru perioada fiscală L/11/2014.

În cerere s-a susținut că ținerea contabilității fictive creează premise pentru creșterea obligațiilor fiscale și presupune evidențierea, în documentele contabile sau în alte documente legale, a unor cheltuieli care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive.

Reclamantul a susținut, de asemenea, că completarea dărilor de seamă cu date necorespunzătoare ori neprezentarea acestora reprezintă o denaturare a evidenței, prin înscrierea unor operațiuni care nu au la bază date reale și care nu pot produce efectele juridice corespunzătoare, urmărindu-se sustragerea de la plata sumelor datorate bugetului.

Pe lângă temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e), în cerere au fost invocate și acțiunile prevăzute de lit. a) și b) ale aceluiași articol, respectiv folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal și desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului.

În acest sens, reclamantul a arătat că, în cadrul controlului fiscal, au fost analizate informațiile prezentate de instituțiile financiare referitoare la rulajul mijloacelor bănești prin conturile bancare ale întreprinderii pentru perioada 01 ianuarie 2014 – 05 noiembrie 2019, inclusiv documentele electronice aferente conturilor deschise la BC „Victoriabank” SA, filiala Drochia nr. 2224331237, și BC „Moldova Agroindbank” SA, filiala Drochia, contul MD91AG000000022242222619.

S-a constatat că societatea a retras numerar din conturile bancare, cu destinația „achiziționarea producției agricole”, în sumă totală de 235.408.132 lei, dintre care: în aprilie 2014 – 10.264.200 lei; mai 2014 – 24.529.000 lei; iunie 2014 – 26.232.900 lei; iulie 2014 – 36.020.000 lei; august 2014 – 14.537.000 lei; septembrie 2014 – 34.315.000 lei; octombrie 2014 – 34.859.000 lei; noiembrie 2014 – 35.751.100 lei și decembrie 2014 – 18.899.932,31 lei.

Potrivit datelor controlului fiscal, contribuabilul a achiziționat producție agricolă în sumă totală de 150.537.910 lei, inclusiv: aprilie 2014 – 9.906.420 lei; mai 2014 – 20.393.050 lei; iunie 2014 – 19.504.740 lei; iulie 2014 – 9.820.375 lei; august 2014 – 10.718.260 lei; septembrie 2014 – 26.690.824 lei; octombrie 2014 – 28.020.601 lei și noiembrie 2014 – 25.483.640 lei.

Potrivit actelor de achiziție, codurile personale de identificare ale persoanelor indicate în acestea coincideau cu datele existente în sistemul informațional al Serviciului Fiscal de Stat.

În cadrul controlului fiscal nu a fost posibilă confirmarea utilizării conform destinației declarate a mijloacelor bănești retrase în numerar din conturile bancare în sumă de 84.870.222 lei, reprezentând diferența dintre suma totală retrasă de 235.408.132 lei și achizițiile de producție agricolă confirmate în sumă de 150.537.910 lei.

În acest context, a fost invocată încălcarea art. 10 pct. 5 din Legea nr. 845-XII din 03 ianuarie 1992, potrivit căruia termenul de prezentare a raportului privind utilizarea numerarului primit pentru achiziționarea producției agricole de la populație și pentru cheltuieli de deplasare nu poate depăși 30 de zile calendaristice de la primirea acestuia, iar numerarul neutilizat trebuie restituit în casa întreprinderii în cel mult cinci zile de la expirarea termenului de prezentare a raportului.

În opinia reclamantului, circumstanțele expuse confirmau aplicabilitatea art. 248 alin. (1) lit. a), b) și e) din Legea insolvabilității față de membrii organelor de conducere ai SRL „Dimconsauto”, Fareniuc Eduard și Coștei Dumitru.

De asemenea, s-a susținut că persoanele respective, deținând funcțiile menționate, au dispus continuarea unei activități a debitorului care l-a dus în mod vădit la incapacitate de plată, organele de conducere fiind considerate responsabile pentru managementul defectuos al întreprinderii, depășirea limitelor economice admisibile și acumularea unui pasiv considerabil în detrimentul creditorilor.

S-a mai invocat că acțiunea ilicită ar consta în gestionarea defectuoasă a SRL „Dimconsauto”, manifestată prin neexecutarea obligațiilor societății față de terți, cu trimitere la art. 775 din Codul civil privind executarea cu bună-credință a obligațiilor.

Reieșind din aceste circumstanțe, s-a susținut că prin acțiunile și inacțiunile membrilor organelor de conducere ai SRL „Dimconsauto” Serviciul Fiscal de Stat a fost prejudiciat cu suma totală de 79.601.376,78 lei.

În drept, reclamantul a depus cererea în temeiul art. art. 247–249 din Legea insolvabilității.

Acte procedurale:

Potrivit încheierii Judecătoriei Bălți sediul central din 11 decembrie 2024, cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Dimconsauto” în persoana lui Farenciuc Eduard și Coștei Dumitru, a fost acceptată în procedură.

Declarațiile părților:

În ședința de judecată reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat, Gabriela Strîmbanu, a susținut cererea depusă, menționând faptul că cele mai multe încălcări la SRL „Dimconsauto” au avut loc în anul 2014, creanța de rangul III este compusă din impozite, plăți de bază, taxe care urmau a fi achitate până la intentarea procesului de insolvabilitate.

În ședința de judecată pârâtul Farenciuc Eduard și Coștei Dumitru, nu s-au prezentat, în adresa acestora a fost expediată copia acțiunii și citația, corespondența expediată în adresa lui Coștei Dumitru fiind recepționată, fapt confirmat prin avizul de recepție contrasemnat, f.d.53/, iar corespondența expediată în adresa lui Fareniuc Eduard s-a restituit cu mențiunea „nereclamat", /f.d.54-55/, totodată a fost citat public /f.d.58/.

Intervenientul accesoriu, lichidatorul SRL "Dimconsauto", Mamaliga Vitalie, fiind citat legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat.

Astfel instanța de insolvabilitate a dispus examinarea cauzei în lipsa părților neprezente.

Aprecierea instanței:

Studiind materialele dosarului prin prisma argumentelor expuse în cerere, instanța de insolvabilitate reține următoarele.

În speță, obiectul juridic litigios constituie tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului SRL "Dimconsauto" în persoana lui Fareniuc Eduard și Coștei Dumitru.

În conformitate cu art.5 alin.(5) lit. f) din Legea insolvabilității, principalele competențe ale instanței de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sunt tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea debitorului, precum și sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvârșite de aceștia.

Din prevederile art. 1998 alin. (1) Cod Civil rezultă că, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Astfel, pentru angajarea răspunderii civile delictuale se cer a fi întrunite cumulativ următoarele condiții, și anume: a) existența unui prejudiciu; b) existența unei fapte ilicite; c) existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu; d) existența vinovăției celui ce a cauzat prejudiciul

Potrivit art.15 alin.(1) din Legea insolvabilității, în cazul insolvabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvabilitate intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sânt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

Aici se reține și prevederile articolului 247 al Legii insolvabilității, (1) În sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii.(2) Prevederile alin.(1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Astfel, legiuitorul a inclus în categoria „membrilor organelor de conducere" ale debitorului insolvabil persoane cu răspundere patrimonială diferită și cu capacitate diferită de a influența activitatea insolvabilului.

Răspunderea juridică civilă a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil reglementată de art. 247, 248 din Legea insolvabilității, are o natură delictuală, antrenându-se pentru faptele expres prevăzute de lege art. 248 alin. (1), lit. a)- i) coroborat cu art. 247 din Legea insolvabilității. Angajarea răspunderii civile delictuale, în general, presupune întrunirea anumitor

condiții generale menționate mai sus (prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, vinovăția).

Aceste condiții generale trebuie să fie prezente și în cazul angajării răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Totodată, pe lângă aceste condiții generale ale răspunderii civile și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar să fie îndeplinite și anumite condiții speciale, prevăzute de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității invocare mai sus.

Astfel, existența a cel puțin uneia dintre aceste condiții speciale, menționate la art. 248 alin. (1) lit. a)-i) din Legea insolvabilității alături de condițiile generale ale răspunderii civile menționate mai sus, generează un raport juridic civil de natură delictuală, care se caracterizează sub aspectul conținutului său, în dreptul administratorului insolvabilității/lichidatorului de a pretinde de la membrii organelor de conducere a debitorului insolvabil precum și de la orice altă persoană să suporte o parte din datoriile debitorului insolvabil, dacă aceștia au cauzat insolvabilitatea debitorului prin una dintre acțiunile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. a)-i) din Legea insolvabilității.

Conform art. 248 alin. (1), (4), (6) Legea insolvabilității, (1) La cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate; e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14; i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului; și alin. (4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin.(1) este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea şi au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziţia lor la aceste decizii. (6) În toate cazurile, asupra acţiunii prevăzute la alin.(1), instanţa de insolvabilitate se pronunţă prin hotărîre, care poate fi contestată cu apel de persoanele vizate în ea.

Pe lângă aceste condiții generale și speciale ale răspunderii civile delictuale și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Instanța de insolvabilitate reține faptul că, potrivit informației despre contribuabil se atestă faptul că de la 18.12.2013 până la 15.12.2014, funcția de director al societății a fost exercitată de Coștei Dumitru, iar din 15.12.2014 funcția de director al SRL „Dimconsauto" a fost deținută de Farenciuc Eduard./f.d.32-33/

Instanța de insolvabilitate notează că, răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului reprezintă o formă specială a răspunderii delictuale civile, care poate fi angajată față de anumite persoane în rezultatul încălcării unor obligații legale cu caracter patrimonial, prin obligarea acestora la suportarea datoriilor persoanei insolvabile.

Din conținutul art. 248 al Legii insolvabilității, reiese că, pentru ca o persoană să fie atrasă la răspundere subsidiară, urmează a fi stabilită comiterea acțiunilor, prevăzute la acest articol, dar și probat faptul că comiterea acestor acțiuni au dus la insolvabilitatea debitorul.

Astfel, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activității de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare și satisfacerea unui interes personal sau al unui terț, calificarea acestei forme de răspundere având un caracter delictual în toate situațiile.

Corespunzător urmează să fie stabilită legătura de cauzalitate între acțiunile membrilor organelor de conducere, ori a altor persoane și starea de insolvabilitate a debitorului, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume acțiunilor acestora și nu altor circumstanțe, precum și vinovăția membrului organelor de conducere în cauzarea sau agravarea stării de insolvabilitate.

Raportul de cauzalitate este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii. Astfel, persoanele culpabile pot fi obligate la repararea doar numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite și nu altul, adică, prejudiciul efectiv demonstrat, condiție stipulată și în prevederile art. 1998 alin. (1) – (2) din Codul civil, care prevede că, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Instanța de insolvabilitate concluzionează că, pentru atragerea la răspunderea subsidiară a organelor de conducere ale debitorului urmează a fi întrunite toate condițiile cum ar fi: fapta prejudiciabilă, prejudiciul - sub forma unei părți a pasivului patrimonial al debitorului insolvabil, legătura de cauzalitate dintre faptă și pasiv, vinovăția - sub forma intenției sau culpei și toate acestea în cumul au creat starea de insolventă a debitorului.

În ședința de judecată a fost stabilit faptul că prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul central din 05 decembrie 2019 s-a hotărât:

„Se constată insolvabilitatea debitorului SRL "Dimconsauto" cu sediul mun.Bălți str. Victoriei 57, c/f 1013607003122.

Se intentează procedura simplificată a falimentului față de SRL "Dimconsauto" cu sediul mun.Bălți str.Victoriei 57, c/f 1013607003122. Se ridică dreptul de administrare al debitorului. Se desemnează în calitate de lichidator al SRL "Dimconsauto", administratorul autorizat Mamaliga Vitalii, cu atribuțiile în conformitate cu criteriile aprobate de Legea insolvabilității.

A notifica de către lichidator creditorii, în conformitate cu prevederile art.134 din Legea insolvabilității, privind intentarea procedurii de insolvabilitate și intrării debitorului în procedura falimentului simplificat.

Se stabileşte termenul de 45 zile de înregistrare a cererilor de admitere a creanţelor din momentul emiterii prezentei hotărâri – 19 ianuarie 2019, inclusiv, în vederea întocmirii tabelului definitiv.

Se solicită creditorilor garantaţi de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora deţin un drept preferenţial.

Se stabileşte termenul de verificare a creanţelor, de întocmire şi de comunicare a tabelului definitiv, până la data de 03 februarie 2020.

Se fixează şedinţa de validare a creanţelor pentru data de 26 februarie 2020 ora 10:30.

Se menţin măsurile de asigurare aplicate prin încheierea din 07 octombrie 2019"./f.d.28-31/

Potrivit tabelului definitiv al creanţelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului se constată faptul că în şedinţa de validare a creanţelor au fost validate creanţele Serviciului Fiscal de Stat în sumă de 79.601 376,78 lei, dintre care 28.808.502,78 lei, creanţă chirografară de rangul III şi 50.792.874 lei, creanţă chirografară de rangul VI /f.d.36/

La data de 04 decembrie 2024 Serviciul Fiscal de Stat, a depus cerere privind tragerea la răspundere subsidiară solidară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL „Dimconsauto" în persoana lui Fareniuc Eduard**,** director/fondator şi Coştei Dumitru, ex directorul/ex-fondatorul, solicitând încasarea în mod solidar din contul pârâţilor Farenciuc Eduard, şi Coştei Dumitru a sumei de 79.601.376,78 lei /f.d.5-9/, cererea dată fiind întemeiată în baza art.248 alin.(1) lit. a), b), e) din Legea insolvabilităţii.

Referitor la temeiurile invocate de către Serviciul Fiscal de Stat în cererea dată şi anume lit. a) şi b) art.248 alin.(1) din Legea insolvabilităţii, instanţa de insolvabilitate reţine faptul că, sintagma **folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal** reprezintă utilizarea bunurilor sau mijloacelor financiare ale debitorului în beneficiul propriu al persoanei vizate sau al unei terţe persoane, contrar intereselor societăţii.

Prin „**desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului**" se înţelege utilizarea personalităţii juridice, patrimoniului, resurselor ori raporturilor comerciale ale debitorului pentru efectuarea unor operaţiuni economice care, deşi sunt prezentate exterior ca activitate a debitorului, urmăresc în realitate obţinerea unui avantaj patrimonial personal de către membrul organului de conducere sau de către o persoană aflată în sfera sa de interese.

Instanţa reţine că Actul de control nr.5-696404, nr.5-696405, nr.3-565092 şi nr. 1-873256 consemnează retragerea în numerar a sumei totale de 235.408.132 lei cu destinaţia „achiziţionarea producţiei agricole", în condiţiile în care achiziţiile confirmate prin documentele identificate însumează 150.537.910 lei, nefiind posibilă confirmarea utilizării potrivit destinaţiei a diferenţei de 84.870.222 lei./f.d.14-20/

Totuşi, imposibilitatea confirmării documentare a utilizării unei sume de bani potrivit destinaţiei declarate nu echivalează, prin ea însăşi, cu dovada folosirii bunurilor sau creditelor debitorului în interesul personal al lui Fareniuc Eduard şi Coştei Dumitru, nici cu dovada desfăşurării unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea societăţii.

Pentru reţinerea acestor temeiuri este necesară individualizarea folosului personal, a bunurilor sau mijloacelor utilizate în acest scop şi a beneficiarului concret al operaţiunilor respective.

Or, din informaţiile invocate în cerere nu rezultă, cu certitudine că pârâţii şi-au însuşit ori folosit în interesul personal mijloacele financiare ale debitorului în beneficiul propriu, contrar intereselor societăţii

Pentru reținerea acestor temeiuri nu este suficientă simpla constatare a unor nereguli în activitatea societății, fiind necesară individualizarea activității comerciale desfășurate, a interesului personal urmărit și a legăturii cauzale dintre această conduită și starea de insolvabilitate a debitorului.

Prin urmare, aceste circumstanțe pot fi valorificate în aprecierea modului defectuos de administrare și a lipsei unei evidențe contabile conforme, însă nu sunt suficiente, în sine, pentru a considera demonstrate integral și autonom faptele prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. a) și b).

Referitor la temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității

Din materialele prezentate rezultă că Fareniuc Eduard a exercitat funcția de administrator al SRL „Dimconsauto" începând cu 15 decembrie 2014 și până la intentarea procedurii de insolvabilitate la 05 decembrie 2019, perioadă în care îi reveneau obligațiile inerente administrării societății, inclusiv cele privind organizarea și ținerea contabilității, păstrarea documentelor contabile, prezentarea raportărilor obligatorii și administrarea patrimoniului societății./f.d.32-33/

Controlul fiscal a vizat perioada 01 ianuarie 2014 – 05 decembrie 2019 și a constatat lipsa evidenței contabile pentru întreaga perioadă verificată./f.d.14-27/

În același timp, o parte importantă dintre încălcările stabilite nu se limitează la anul 2014, ci continuă în perioada în care Fareniuc Eduard exercita funcția de administrator.

Astfel, în rezultatul controlului a fost constatat că de către debitor nu au fost prezentate Declarațiile privind impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător pentru perioadele fiscale A/2014–A/2018; nu au fost prezentate Declarațiile privind calcularea și utilizarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat pentru L/01/2015–L/12/2017; taxa pentru amenajarea teritoriului nu a fost calculată și achitată corespunzător inclusiv pentru perioadele anilor 2015, 2016 și 2017, iar evidența contabilă a lipsit până la data intentării procedurii de insolvabilitate.

În consecință de către Serviciul Fiscal de Stat a fost emisă Decizia nr.216/216 din 025.02.2020 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Dimconsauto", potrivit căreia a fost s-a decis încasarea la buget a sumelor impozitelor și plăților calculate în rezultatul controlului, majorări de întârziere, penalități calculate în rezultatul controlului, amenzi pentru încălcarea legislației./f.d.21-25/

Aceste circumstanțe, analizate cumulativ, demonstrează caracterul continuu al neîndeplinirii obligațiilor de administrare și contabilitate în perioada în care Fareniuc Eduard conducea societatea.

Instanța notează faptul că, în calitatea sa de administrator, Fareniuc Eduard avea obligația să asigure organizarea contabilității, păstrarea documentelor justificative, întocmirea și prezentarea dărilor de seamă și reflectarea fidelă a operațiunilor economice ale societății.

Or, lipsa evidenței contabile pentru o perioadă îndelungată și neprezentarea repetată a raportărilor obligatorii au făcut imposibilă urmărirea completă a activității economice a debitorului, stabilirea destinației patrimoniului și verificarea modului în care au fost administrate resursele societății.

Totodată, instanța reține faptul că, după preluarea administrării societății, deficiențele de evidență și raportare nu au fost remediate, activitatea debitorului continuând în condițiile unei lipse persistente a evidenței contabile și ale acumulării unor obligații față de buget.

Prin urmare, conduita administratorului nu poate fi apreciată doar ca o omisiune formală de ordin contabil, ci trebuie analizată în contextul întregii administrări a debitorului, al menținerii unei activități economice fără o evidență corespunzătoare și al imposibilității ulterioare de stingere a obligațiilor acumulate.

Tot aici, instanța de insolvabilitate punctează faptul că, anume directorului societății îi revenea obligația de a asigura organizarea și ținerea contabilității, păstrarea documentelor contabile și prezentarea acestora organelor competente și lichidatorului.

Totodată, încălcările constatate de Serviciul Fiscal de Stat au generat obligații fiscale suplimentare, creanța bugetară fiind ulterior validată în cadrul procesului de insolvabilitate.

Vis a vis de vinovăție – ca element obligatoriu pentru antrenarea răspunderii subsidiare, se relevă că, vinovăția, în acest context, nu este doar o simplă neglijență, ci presupune conștientizarea de către administrator a consecințelor negative ale inacțiunilor sale și acceptarea acestora, fie explicit (intenție), fie implicit (culpa).

Astfel, având în vedere funcția și nivelul de instruire al directorului, ultimul trebuia să prevadă și să evite consecințele prejudiciabile, iar omisiunea/inacțiunea acestora de neexecutare a obligațiilor stabilite de lege, justifică atragerea răspunderii patrimoniale subsidiare în modul descris supra.

Or, un administrator diligent, care exercită funcția cu bună-credință și cu respectarea normelor legale aplicabile, cunoaște sau trebuia să cunoască obligațiile fiscale ale societății pe care o conduce, situația financiară a acesteia și prevederile legale privind insolvabilitatea. Standardul de diligență cerut unui administrator al unei societăți comerciale implică o conduită activă, responsabilă, de monitorizare continuă a activității societății și de luare a măsurilor necesare pentru conformarea cu prevederile legale.

Instanța reține prezența legăturii cauzale dintre prejudiciu, creanțele creditorilor conform tabelului definitiv al creanțelor și fapt ilicită, art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, acțiuni imputate administratorului în privința căruia instanța a concluzionat că au fost săvârșite și care au generat neexecutarea creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului SRL „Dimconsauto”, motiv pentru care se impune compensarea acestora din contul acestuia.

În altă ordine de idei, instanța menționează că funcția de administrator al unei societăți comerciale presupune exercitarea atribuțiilor cu diligență, monitorizarea permanentă a situației economico-financiare a societății, organizarea corespunzătoare a contabilității, păstrarea documentelor societății și luarea măsurilor prevăzute de lege în cazul apariției indiciilor de insolvabilitate.

În speță, în perioada administrării societății de către Farenciuc Eduard, SRL „Dimconsauto” a desfășurat activitate economică și a înregistrat operațiuni bancare semnificative, însă evidența contabilă nu a fost ținută corespunzător, situațiile financiare nu au fost prezentate, iar documentele solicitate de lichidator nu au fost remise.

Aceste inacțiuni nu constituie simple neregularități formale, ci încălcări ale unor obligații esențiale ale administratorului.

În aceste condiții, instanța reține existența vinovăției lui Farenciuc Eduard și a legăturii cauzale dintre conduita acestuia, aprofundarea stării de insolvabilitate și imposibilitatea stingerii părții din pasiv care îi este imputabilă.

Astfel, instanța reține existența faptelor circumscrise temeiului prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității în partea ce privește conduita lui Fareniuc Eduard.

Referitor la tragerea la răspundere subsidiară a lui Coștei Dumitru în calitate de membru al organelor de conducere al SRL „Dimconsauto”, instanța de insolvabilitate reține următoarele:

Din datele indicate în cerere rezultă că Coștei Dumitru a exercitat funcția de director al SRL „Dimconsauto” în perioada 18 decembrie 2013 – 15 decembrie 2014 /f.d.32-33, iar procesul de insolvabilitate în privința societății a fost intentat la 05 decembrie 2019./f.d.28-31/

Prin urmare, la data intentării procesului de insolvabilitate Coștei Dumitru nu mai deținea funcția de administrator al societății, iar încetarea exercitării acestei funcții avusese loc cu mult anterior perioadei de 24 de luni prevăzute de art. 247 alin. (2) din Legea insolvabilității.

În aceste condiții, simpla împrejurare că o parte dintre abaterile fiscale stabilite prin actul de control se referă la anul 2014, când Coștei Dumitru exercita funcția de administrator, nu este suficientă pentru antrenarea răspunderii sale în calitate de membru al organului de conducere în sensul invocat în cerere.

Prin urmare, în privința lui Coștei Dumitru nu sunt întrunite cumulativ condițiile necesare pentru atragerea la răspundere subsidiară, or răspunderea membrilor organelor de conducere poate fi imputată persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate sau persoanelor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului, ultimul nefiind subiect al raportului material litigios prin raportarea componenței membrilor organelor de conducere ale debitorului la momentul intentării procesului de insolvabilitate în privința SRL „Dimconsauto”.

În asemenea circumstanțe, condițiile necesare pentru atragerea lui Coștei Dumitru la răspundere subsidiară nu sunt demonstrate, iar acțiunea formulată față de acesta urmează a fi respinsă

Referitor la cuantumul sumei solicitate de a fi încasate în sumă de 79.601.376,78 lei, constituită din creanțe chirografare de rangul III (plăți de bază) 28.808.502,78 lei și creanțe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere, amenzi) 50.792.874,00 lei, instanța de insolvabilitate remarcă faptul că sumele respective nu pot fi încasate exclusiv din contul lui Fareniuc Eduard.

Or, tragerea la răspundere subsidiară presupune întrunirea cumulativă a elementelor necesare răspunderii, și anume existența unei fapte ilicite imputabile persoanei vizate, producerea unei consecințe prejudiciabile și existența legăturii de cauzalitate dintre conduita acesteia și prejudiciul pretins. Prin urmare, fiecare componentă a creanței solicitate urmează a fi examinată prin raportare la perioada în care Fareniuc Eduard a exercitat efectiv funcția de administrator și la obligațiile pe care acesta trebuia să le execute în această calitate.

În ceea ce privește suma de 4.500,00 lei, stabilită ca urmare a eschivării de la calcularea și plata impozitului pe venit din activitatea operațională pentru perioada fiscală A/2014, instanța constată că aceasta nu poate fi imputată lui Fareniuc Eduard.

Potrivit materialelor cauzei, ultimul a devenit administrator al SRL „Dimconsauto” în luna decembrie 2014, în timp ce termenul de achitare a obligației fiscale respective expirase la 30 aprilie 2014.

Astfel, la momentul la care obligația trebuia executată, Fareniuc Eduard nu exercita funcția de administrator al societății.

O situație diferită se constată în privința impozitului pe venit în sumă de 5.893.599 lei. Această obligație rezultă din estimarea venitului impozabil al societății pentru anul 2014 în cuantum de 39.290.657 lei.

Deși Fareniuc Eduard a preluat funcția de administrator doar în luna decembrie 2014, odată cu preluarea conducerii societății acestuia îi revenea obligația de a asigura executarea obligațiilor fiscale ale persoanei juridice, inclusiv achitarea impozitului pe venit datorat pentru anul 2014. Schimbarea administratorului nu are drept efect stingerea ori modificarea obligațiilor fiscale ale persoanei juridice, acestea continuând să existe independent de persoana care exercită funcția de conducere.

Referitor la impozitul pe venit reținut la sursa de plată, instanța pornește de la prevederile art. 92 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, în redacția în vigoare la 09 iulie 2014, potrivit cărora impozitul reținut conform art. 88-91 se achită la buget de către persoana care a efectuat reținerea până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost efectuate plățile. Totodată, dările de seamă fiscale privind veniturile achitate și impozitul pe venit reținut la sursa de plată se prezintă de către plătitorii veniturilor organului fiscal teritorial până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost efectuate plățile, cu excepția dării de seamă prevăzute la alin. (3), pentru care legea stabilește un alt termen.

Din Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 216/212 din 25 februarie 2020 rezultă că pentru perioadele fiscale aprilie 2014 – august 2014 au fost prezentate dările de seamă privind suma venitului achitat și impozitul pe venit reținut din acesta, forma IRV 14, însă acestea conțineau date neveridice.

Pentru perioadele aprilie 2014 – noiembrie 2014, SRL „Dimconsauto” urma să achite impozitul pe venit reținut la sursa de plată în sumă totală de 3.010.758 lei. Totuși, ținând cont de momentul preluării funcției de administrator de către Fareniuc Eduard și de faptul că obligația fiscală devenea exigibilă până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost efectuate plățile, întreaga sumă de 3.010.758 lei nu îi poate fi imputată acestuia.

În particular, la momentul în care Fareniuc Eduard a preluat administrarea societății, acestuia îi revenea obligația de a asigura achitarea impozitului pe venit reținut la sursa de plată aferent lunii noiembrie 2014, în sumă de 509.673 lei, termenul de plată intervenind după preluarea funcției de administrator.

Diferența de 2.501.085 lei, aferentă perioadelor anterioare, este imputabilă lui Coștei Dumitru, care exercita funcția de administrator la momentul apariției și exigibilității obligațiilor respective. Însă, din considerentele expuse anterior în prezenta hotărâre, Coștei Dumitru nu poate fi atras la răspundere subsidiară în cadrul prezentei cauze de insolvabilitate. În consecință, suma respectivă nu poate fi transferată asupra lui Fareniuc Eduard doar pentru faptul că acesta a preluat ulterior conducerea societății.

Cu privire la suma de 19.929.209 lei, instanța constată că aceasta reprezintă obligația fiscală rezultată din eschivarea de la calcularea și plata TVA pentru perioada fiscală L/12/2014.

Potrivit art. 113 alin. (3) din Codul fiscal, la momentul anulării înregistrării contribuabilului în calitate de plătitor de TVA, acesta se consideră subiect care a efectuat o livrare impozabilă a stocurilor sale de mărfuri și a mijloacelor fixe pentru care, la momentul procurării, TVA a fost trecută în cont, fiind obligat să achite datoria TVA aferentă acestei livrări.

În același timp, art. 115 alin. (1) din Codul fiscal stabilește că fiecare subiect impozabil specificat la art. 94 lit. a) și/sau lit. c) este obligat să prezinte declarația privind TVA pentru fiecare perioadă fiscală. Declarația se întocmește pe formularul oficial și se prezintă organului fiscal nu mai târziu de data de 25 a lunii care urmează după încheierea perioadei fiscale.

Din Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 216/212 din 25 februarie 2020 rezultă că SRL „Dimconsauto” a fost anulată în calitate de subiect al impunerii cu TVA la data de 19 decembrie 2014, însă nu a prezentat Declarația privind TVA pentru perioada fiscală L/12/2014. Termenul de prezentare a acesteia și, implicit, de executare a obligației fiscale aferente lunii decembrie 2014 expira la 25 ianuarie 2015.

La acel moment, Fareniuc Eduard exercita deja funcția de administrator al SRL „Dimconsauto”. Prin urmare, acestuia îi revenea obligația de a asigura prezentarea Declarației privind TVA și achitarea obligației fiscale aferente perioadei L/12/2014.

Neexecutarea obligațiilor respective în perioada în care Fareniuc Eduard conducea societatea justifică imputarea acestuia a sumei de 19.929.209 lei, stabilită prin decizia organului fiscal ca rezultat al eschivării de la calcularea și plata TVA pentru luna decembrie 2014.

În continuare, instanța constată că în perioada trimestrului IV al anului 2014 – trimestrului IV al anului 2017 nu a fost asigurată achitarea taxei pentru amenajarea teritoriului în sumă totală de 325 lei. Având în vedere că obligațiile respective au devenit exigibile în perioada în care Fareniuc Eduard exercita funcția de administrator, suma de 325 lei urmează, de asemenea, a fi inclusă în cuantumul răspunderii subsidiare puse în sarcina acestuia.

Referitor la contribuțiile de asigurări sociale obligatorii datorate de angajator în sumă de 322 lei, instanța reține că, potrivit constatărilor cuprinse în Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 216/212 din 25 februarie 2020, acestea rezultă din salariile achitate, calculate și declarate pentru perioada în care societatea era administrată de persoana care a precedat-o pe Fareniuc Eduard în funcția de administrator.

În consecință, obligația respectivă nu îi poate fi imputată lui Fareniuc Eduard, ci administratorului care conducea societatea la momentul apariției acesteia. Din acest motiv, suma de 322 lei nu urmează a fi încasată din contul lui Fareniuc Eduard.

Aceeași concluzie este aplicabilă contribuțiilor individuale de asigurări sociale de stat în sumă de 84 lei. Acestea privesc obligații generate în perioada anterioară preluării administrării societății de către Fareniuc Eduard, astfel încât nu există temei pentru includerea sumei respective în cuantumul răspunderii sale subsidiare.

În mod similar, suma de 112 lei, reprezentând prime de asigurare obligatorie de asistență medicală, nu urmează a fi pusă în sarcina lui Fareniuc Eduard, întrucât obligația la care aceasta se raportează este aferentă perioadei pentru care responsabilitatea administrării societății revenea fostului administrator.

Prin urmare, dintre obligațiile fiscale și celelalte plăți de bază analizate, instanța constată că lui Fareniuc Eduard îi sunt imputabile: impozitul pe venit în sumă de 5.893.599 lei, impozitul pe venit reținut la sursa de plată aferent lunii noiembrie 2014 în sumă de 509.673 lei, TVA aferentă perioadei fiscale L/12/2014 în sumă de 19.929.209 lei și taxa pentru amenajarea teritoriului în sumă de 325 lei.

Cumulul acestor obligații constituie suma de 26.332.806 lei, pentru care instanța constată existența legăturii dintre conduita imputabilă lui Fareniuc Eduard în calitate de administrator al SRL „Dimconsauto” și obligațiile societății rămase nestinse.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de insolvabilitate va încasa doar suma creanței Serviciului Fiscal de Stat validate la rangul III în sumă de 26.332.806,00 lei (douăzeci și șase milioane trei sute treizeci și două mii opt sute șase lei, 00).

În ceea ce privește diferența până la cuantumul creanței chirografare de rangul III solicitate, precum și creanța chirografară de rangul VI, aceasta nu poate fi pusă în sarcina lui Fareniuc Eduard în lipsa întrunirii, pentru fiecare dintre obligațiile respective, a tuturor condițiilor necesare atragerii la răspundere subsidiară.

Astfel, referitor la suma creanțelor de la rangul VI, majorări de întârziere, amenzi, penalități, în mărime de 50.792.874,00 lei, instanța va respinge pretenția respectivă ori, acestea nicicum nu au influențat apariția stării de insolvabilitate, deoarece ele nu se iau în calcul la constatarea insolvabilității fiind aplicate după intentarea procedurii de insolvabilitate.

În sensul dat, se atestă că, norma prevăzută la art. 248 Legii insolvabilității, oferă prerogativa instanței de insolvabilitate de a dispune ca doar o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere, astfel instanța ajunge la

concluzia de a admite parțial cererea și de a încasa datoriile debitorului, anume ce ține de creanțele chirografare de rangul III- obligații de plată la bugetul public național, fără a încasa creanțele chirografare de rangul VI de rang inferior, din care fac parte clasele: a) dobânda la creanțele creditorilor chirografari calculată după intentarea procesului; b) amenzile, penalitățile și alte sancțiuni pentru neexecutarea obligațiilor; c) creanțele din prestațiile gratuite ale debitorului; d) creanțele rezultate din împrumuturile unui asociat, acționar sau membru al debitorului ori ale persoanelor afiliate; e) creanțele salariale ale persoanelor indicate la art.247, or la această categorie Serviciul Fiscal de Stat a solicitat încasarea majorărilor de întârziere și altor sancțiuni pentru neexecutarea obligaților.

Din considerentele menționate supra, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia de a admite parțial cererea înaintată de Serviciului Fiscal de Stat privind tragerea la răspundere subsidiară a persoanelor cu funcții de răspundere a debitorului SRL „Dimconsauto” și de a încasa de la Fareniuc Eduard, în contul masei debitoare a SRL ”Dimconsauto” a creanței Serviciului Fiscal de Stat validate la rangul III în sumă de 26.332.806,00 lei (douăzeci și șase milioane trei sute treizeci și două mii opt sute șase lei, 00), în rest, acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

Referitor la cheltuielile judiciare, instanța de insolvabilitate reține faptul că în conformitate cu prevederile art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și din cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art.94 alin.(1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Subsecvent, în corespundere cu art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.

Potrivit pct. 1.8. din Anexa nr.2 a Legii taxei de stat nr.213 din 31.07.2021, Se scutesc de taxa de stat și de taxa de timbru Serviciul Fiscal de Stat și (...). Art. 83 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede că în acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

Potrivit anexei nr. 1 a Legii nr. 213 din 31 iulie 2023, pct. 1.1.3, pentru cererile de chemare în judecată privind litigiile cu caracter patrimonial, pentru cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil dacă valoarea acțiunii este de 50001–1500000 lei, taxa de stat constituie 2050 lei + 3% din valoarea acțiunii care depășește 50001 lei.

Astfel reieșind din soluția adoptată în speță dată, instanța de insolvabilitate va încasa de la Fareniuc Eduard, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 247.214,03 lei (două sute patruzeci și șapte mii două sute paisprezece lei, 03), de la plata căreia reclamantul a fost scutit de drept la depunerea acțiunii.

Conform art.2 alin.(1, 4), a Legii taxei de stat nr.213 din 31.07.2021, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum și pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanță, cât și în căile de atac. Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios

administrativ, precum și pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanță, cât și în căile de atac.

Prin urmare reieșind din prevederile date, în coroborare cu pct.1.8 din Anexa nr.2 al Legii taxei de stat și art.98 alin.(1) CPC, instanța de insolvabilitate va încasa de la Fareniuc Eduard, în beneficiul Judecătoriei Bălți, taxa de timbru în sumă de 200,00 lei de plata căreia reclamantul a fost scutit de drept la depunerea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 248 din Legea insolvabilității și art.art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ș t e :

Admite parțial cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat, intervenient accesoriu lichidatorul SRL ”Dimconsauto”, Mamaliga Vitalie, privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL ”Dimconsauto” în persoana lui Fareniuc Eduard și Coștei Dumitru.

Se atrage la răspundere subsidiară membrul organului de conducere a debitorului SRL ”Dimconsauto” în persoana administratorului Fareniuc Eduard.

Se încasează de la **Fareniuc Eduard**, IDNP*****, în contul masei debitoare a **SRL ”Dimconsauto”** a creanței Serviciului Fiscal de Stat validate la rangul III în sumă de **26.332.806,00 lei (douăzeci și șase milioane trei sute treizeci și două mii opt sute șase lei, 00)**.

În rest, acțiunea se respinge.

Se încasează de la **Fareniuc Eduard**, IDNP*****, în beneficiul **statului** taxa de stat în mărime de **247.214,03 lei (două sute patruzeci și șapte mii două sute paisprezece lei, 03)**, de la plata căreia reclamantul a fost scutit de drept la depunerea acțiunii.

Se încasează de la **Fareniuc Eduard**, IDNP*****, în beneficiul **Judecătoriei Bălți,** c/f 1007601000182, cod IBAN MD58TRPAAA142310A01198AA, taxa de timbru în sumă de **200,00 lei** (două sute lei, 00), de plata căreia reclamantul a fost scutit de drept la depunerea acțiunii.

Hotărârea este definitivă și executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul instanței emitente.

Președintele ședinței,
Judecător **Marina Tilipeț**

Copia corespunde originalului.

Judecător **Marina Tilipeț**